

Τριώδιον

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Πέμπτῃ Πρωΐ

Τῇ Πέμπτῃ Α' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὁρθρον.

Μηναῖον - ΤΗ ΙΔ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Βενεδίκτου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Ὑμνοι Τριαδικοί

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβεῖμ,
ἰπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῶ, τὸ ἔνθεον
μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς, μεθ' ὧν καὶ
ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῶν
Ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες,
Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν, καὶ ἐν φόβῳ
τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον
ἀνακραζόντες αἶνον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου
σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει, τῶν
πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες
ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ
σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον
βοῶμέν σοι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 6. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Αποστολικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἰ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας,
φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς φωστήρας τοῦ κόσμου, καὶ
ὁδηγούς, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὰς ἀπαρχάς,
τοὺς θεῖους ὑμνήσωμεν, μαθητὰς τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν
ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν Ἥλιον πᾶσι, τῆς
δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην,
τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα κηρύξαντες,

ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Πρὸς αὐτοὺς οὖν
βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ
Κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιοθεῖσα
γενέσθαι Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 14. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Β'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Ὁ σοφίας ὑπερ ῥήτορας.

Ὁ φωστῆρας ἐν τοῖς πέρασι τοὺς
Μαθητάς ἀναδείξας, τῷ κηρύγματι Λόγε

Θεοῦ, τὰς καρδίας ἡμῶν φώτισον, φωτὶ
ἀρετῶν καὶ νηστεία κάθαρον, διδούς
μετάνοιαν ἐπιστροφῆς τοῖς δούλοις σου, εἰς
τὸ δοξάζειν σε Σωτήρ, ὁ μόνος ὑπάρχων
ὑπεράγαθος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος β'.

Θεοτόκε μὴ παρίδης με, δεόμενον
ἀντιλήψεως τῆς ὑπὸ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ
πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου· Ἐλέησόν με.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 15. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. α'. Ἀγιωτέρα τῶν Χερουβίμ.

Τὴν παιδροτέραν τῶν ἀρετῶν, τὴν
συμπολίτιν τῶν οὐρανῶν, ἐγκράτειαν,
δυσσωποῦμεν, σὲ τῶν Ἀποστόλων τὴν

δωδεκάδα, πρέσβευε εἰρηνικῶς διανῦσαι,
καὶ κομίσασθαι τοὺς καρποὺς τῆς σωτηρίας·
ὕμεῖς γὰρ ὄντως τῶν γηγενῶν ὑπάρχετε,
κραταίωμα, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. α'. *Αγιωτέρα τῶν Χερουβίμ.*

Αγιωτέρα τῶν Χερουβίμ, ὑψηλοτέρα
τῶν οὐρανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, σὲ ἐν
ἀληθείᾳ ὁμολογοῦντες, ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ
σωτηρίαν, καὶ εὐρίσκομεν ἐν πειρασμοῖς
προστασίαν· διὸ μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν
πρεσβεύουσα, κραταίωμα, καὶ καταφυγὴ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν

ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβεῖαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων
Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν

Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθούντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. **(ιβ')**

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ

ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας
Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνολογεῖν, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην
σου, προαιρουμένῳ Ὅσιε, χάριν δοθῆναί
μοι, Βενέδικτε δυσώπει, καὶ πάντων
ἐπταισμένων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Ὑμνολογεῖν, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην
σου, προαιρουμένῳ Ὅσιε, χάριν δοθῆναί
μοι, Βενέδικτε δυσώπει, καὶ πάντων
ἐπταισμένων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Μοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους
ἀράμενος, σταυρὸν κατηκολούθησας τῷ
Παντοκράτορι, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα,
ζωῆς κατηξιώθης μακαριώτατε.

Δόξα.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεὶς παμμακάριστε,
τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα ἐναπεμάραντας,
ἐγκρατείας ἰδρῶσι, καὶ τὴν τῆς ἀπαθείας
χάριν ἐπλούτησας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οἱ διὰ σοῦ, τὴν ἀφθαρσίαν
πλουτήσαντες, Θεοκυῆτορ πάναγνε· Χαῖρε
βοῶμέν σοι ἡ Κεχαριτωμένη, Ὁσίων καὶ
Δικαίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τροπάγια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων ζωτικῶν τοῦ Θεοῦ
Πνεύματος, πλησθεῖσα Βενέδικτε ἡ
ψυχὴ σου, ποταμοὺς θαυμάτων ἔβλυσε,
νοσημάτων ξηραίνοντας ἐπήρειαν.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς, καὶ
ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιοι
ὦν.

Ναμάτων ζωτικῶν τοῦ Θεοῦ
Πνεύματος, πλησθεῖσα Βενέδικτε ἡ
ψυχὴ σου, ποταμοὺς θαυμάτων ἔβλυσε,
νοσημάτων ξηραίνοντας ἐπήρειαν.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Πρὸς πλάτος Παραδείσου
κατεσκήνωσας, Παμμάκαρ ὁδεύσας, στενὴν
τὴν τρίβον, καὶ δαιμόνων πανουργεύματα,
καὶ πορείας ἀτάκτους ἀπεστένωσας.

Δόξα.

Ῥοαῖς σου τῶν δακρῶν ἀρδευόμενος,
ὡς δένδρον Βενέδικτε καρποφόρον,
εὐκαρπίαν θείαν ἤνεγκας, ἀρετῶν καὶ
θαυμάτων θεία χάριτι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ μόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος,
ὑπέδν Παναμώμητε γαστέρα, καὶ βροτὸς

ὠράθη τέλειος, ἰκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ
νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονάσας θεαρέστως, ἐναρέτως
ἐβίωσας, καὶ χάριν ἱαμάτων, ἐκομίσω
Βενέδικτε, θαυμάσια τελέσας
φοβερά, Μονὴν δὲ συγκροτήσας
ἱεράν, προσενήνοχας Κυρίῳ τῶν
σφζομένων πληθὺν παναοίδιμε. Δόξα
τῷ σὲ λαμπρύναντι Θεῷ, δόξα τῷ σὲ

στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ
πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α΄. *Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.*

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν
Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία,
σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνουσα
δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ
πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων,
τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς
σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ
παρελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Τοῦ Μηναίου - -

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ δ΄. **Ἦχος β΄.** **Ὁ Εἰρμός.**

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὑμνῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γάρ, ἐμὲ
ζητῶν τὸν πλανηθέντα. Διὸ τὴν πολλὴν
σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω
Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι, καὶ
τῷ κόσμῳ θεόφρον Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ
τείναντα ἐθελουσίως τὰς παλάμας Χριστόν,
ἐθεράπευσας Βενέδικτε, ὃν ἐκδυσώπει
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου,
καὶ ἐφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
καὶ ἐξέστην.

Σταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι, καὶ
τῷ κόσμῳ θεόφρον Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ
τείναντα ἐθελουσίως τὰς παλάμας Χριστόν,
ἐθεράπευσας Βενέδικτε, ὃν ἐκδυσώπει
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου
ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήση.

Ἀγῶσιν, ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς
νεκρώσας τὰ μέλη, νεκροὺς εὐχῇ ἡγειρας,
καὶ παρειμένους εὐδρομίαν πιστῶς,
θαυμαζόμενος ἀπένειμας, καὶ πᾶσαν νόσον
Πάτερ ἐθεράπευσας.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει, καὶ ὁ
Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ξηράς τε, καὶ ἀνίκους Ὅσιε, ἀπειργάσω
ψυχὰς γονίμους, τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου,
καὶ τῶν θαυμάτων ἐπιδείξει, Ποιμὴν
θεοπρόβλητος γενόμενος, καὶ μοναζόντων
κόσμος ὡραιότατος.

Στίχ. Ἐκάλυψεν οὐρανὸς ἡ ἀρετὴ
αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐπὶ πόκον Ἄχραντε, τῇ
σεπτῇ σου γαστρὶ ὁ Λόγος, κατῆλθε
σαρκούμενος, καὶ ἔπαυσε πολυθεΐας
σαφῶς, τὰ ὁμβρήματα Πανάμωμε, καὶ τὸν
πικρὸν χειμῶνα διεσκέδασεν.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Τετάρτης Ὡδῆς.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα
ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν
κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται
λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ
πόδας αὐτοῦ.

Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἐπέβλεψε, καὶ
ἐτάκη ἔθνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ
αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων
εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιόπων, πτοηθήσονται
καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς
διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἔθνων
κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ,

Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ
σκήπτρα, λέγει Κύριος, ποταμῶν ῥαγήσεται
γῆ.

Ὅψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί,
σκορπίζων ὕδατα πορείας, ἔδωκεν ἡ
ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας
αὐτῆς.

Ἐπῆρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη
ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰς φῶς βολίδες σου
πορεύονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων
σου.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ
πατάξεις ἔθνη.

Ἐξήλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ
σῶσαι τὸν χριστόν σου ἐλήλυθας, ἔβαλες
εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας
δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς
δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς,
διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων
πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς
ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά
μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου,
καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχὺς μου.

Αναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου,
τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ δ'. Ἦχος β'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ
οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ἐγκρατείας, τὰς αὐγὰς δεχομένη
ἀστράφθητι, ψυχὴ καὶ ἀπόφυγε, τῆς
ἀμαρτίας τὴν ζόφωσιν, ὅπως ἀνατείλῃ σοι,
ἡ τῆς ἀφέσεως αἴγλη θείᾳ Πνεύματι.

Στίχ. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ
πεδία οὐ ποιήσῃ βρῶσιν.

Αγκίστρω με, ἡδονῆς δελεάσας ὁ δόλιος,
αἰχμάλωτον ἤρπασεν, ἀλλ' οἱ τὸν κόσμον
Ἀπόστολοι, λόγῳ σαγηνεύσαντες, ἐκ τῆς
αὐτοῦ με κακίας ἐκλυτρώσατε.

Στίχ. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα,
καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐδείχθητε, τοῦ Ἥλιου τῆς δόξης
αὐγάσματα Ἀπόστολοι ἑνδοξοί, πλάνης
αὐχμὸν ἀπελαύνοντες, καὶ οὖν φωτίσατε
τὸν ὑπὸ πάσης κακίας σκοτιζόμενον.

Στίχ. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι,
χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Θεοτοκίον.

Κεκράζομαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ
θλιβόμενος, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ
ἡδονῶν ὑπερβήσομαι, τείχος καὶ βοήθεια, τῇ
σῇ Παρθένε δυνάμει τειχιζόμενος.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ δ'. Ἦχος πλ. α'.

Τὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δυνάμεις μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Τοῦ Ἥλιου, τῆς δικαιοσύνης
ὑπάρχοντες, Ἀπόστολοι, λαμπηδόνες

παμφαεῖς, φωτίζετε τὸν περίγειον κόσμον,
τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης διώκοντες.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Λύρα ὄντες, τοῦ Σωτῆρος
πνευματοκίνητος, Ἀπόστολοι, γνωρισθέντες
ἐπὶ γῆς, τὸ εὐχον μελουργεῖτε ὑμῶν ἔπος,
καὶ Κόσμον πρὸς Θεὸν ἐπιστρέφετε.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τὴν Τριάδα, ἐν μοναδικῇ οὐσιότητι,
δοξάζοντες ἓνα Κύριον Θεόν, ὑμνήσωμεν
τὸν ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννητόν,
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθένος, ἐν γαστρὶ συνέλαβε Κύριε,
καὶ ἔτεκε, σὲ τὸν Ἐμμανουήλ· ἐξηλθες γὰρ
εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς
χριστούς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποστόλων, δωδεκάς ἡ θεία καὶ
πάνσεπτος, ἰκέτευε, τὸν Χριστὸν ὑπὲρ
ἡμῶν, δεόμεθα διελθεῖν ἡμᾶς εὐτόνως, τὸ
τεσσαρακονθήμερον στάδιον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. α'.

Τὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σου Κύριε,
ἐξέστησαν τὸν προφήτην Ἀββακούμ·
ἐξηλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ
σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν
αἰώνων ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν

προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τροπάρια.

Ὅσπερ τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἐν ἐλέει Θεόν, ἐκδυσωπῶν Πάτερ
σοφὴ ἔπλησας, ὡς Ἡλιοῦ καμψάκην ἐλαίου,
τὸ ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὁρώντων πιστῶς
θαυμαζόμενος.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Τὸν ἐν ἐλέει Θεόν, ἐκδυσωπῶν Πάτερ
σοφὴ ἔπλησας, ὡς Ἡλιοῦ καμψάκην ἐλαίου,
τὸ ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὁρώντων πιστῶς
θαυμαζόμενος.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα
αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν, σὺ ἐν ἐκστάσει
γεγονῶς ἔβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς
ὑπὸ ἀκτῖνα, λαμπομένην μίαν, Θεοῦ σε
τιμῶντος, παμμάκαρ Βενέδικτε.

Δόξα.

Σημειουργῶν ἐν Χριστῷ, ὕδωρ πηγᾶσαι
δι' εὐχῆς Ὅσπερ, ἐκδυσωπεῖς τὸν ἀγαθοδότην,
ὅπερ διαμένει, ἐπανακηρύττων, τὸ θαῦμα
Βενέδικτε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ κατοικῶν οὐρανοῦς, τὴν σὴν
πανάμωμον νηδὺν ᾤκησεν, ὅπως ἡμᾶς,
οἴκους τῆς Τριάδος ἐναποτελέσῃ, τοὺς σὲ
Θεοτόκον, κηρύττοντας Ἄχραντε.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδιὴ Γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰσμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον
ἡμᾶς, Κύριε.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωταυγείαις λαμπόμενος Πνεύματος,
σκότος πονηρῶν τῶν δαιμόνων ἐμείωσας,
θαυματοργε Βενέδικτε, μοναζόντων
φωστήρ διαυγέστατε.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Φωταυγείαις λαμπόμενος Πνεύματος,
σκότος πονηρῶν τῶν δαιμόνων ἐμείωσας,
θαυματοργε Βενέδικτε, μοναζόντων
φωστήρ διαυγέστατε.

Στίχ. Ὅσα ἠνξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Ὡς περιδόξος Μάκαρ ὁ βίος σου, ὡς
περιφανὴς ἡ σεπτὴ πολιτεία σου, δι' ἧς
ἀγέλας εἴλκυσας, Μοναζόντων πρὸς γνῶσιν
σωτήριον.

Δόξα.

Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος, τῆς
ἐπουρανίου θεόφρον Βενέδικτε, ταύτης
τυχεῖν ἰκέτευε, τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ
μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ γαστροῦ σου ἀγίας ἀνέτειλε,
τῆς δικαιοσύνης ἀνέσπερος Ἥλιος, καὶ

τοὺς πιστοὺς ἐφώτισε, Θεοτόκε Παρθένε
πανύμνητε.

Ὁ Εἰσμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαρτυρικόν. Ἦχος πλ. δ'.

Γενναίως τὸν δρόμον τελέσαντες,
τυράννοις ἀντέστητε Μάρτυρες· τὰ γὰρ
σώματα νεκρώσαντες ἐν γῇ, ἀπελάβετε
οὐράνιον ζωὴν Ἅγιοι.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Πίδνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσχήμονος, Ἐπισκόπου Λαμψάκου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὤδιὴ ζ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοί ποτε· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογοῦντες χεῖλεσιν ἔμελπον, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέκρωσιν ζωηφόρον ἐκτήσω, τῶν ἡδονῶν τῇ ἀποχῇ· ὅθεν νεκροὺς ἐξεγείρειν, κατηξιώθης παμμάκαρ Βενέδικτε, θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων, τῶν πιστῶν, ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγας.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέκρωσιν ζωηφόρον ἐκτήσω, τῶν ἡδονῶν τῇ ἀποχῇ· ὅθεν νεκροὺς ἐξεγείρειν, κατηξιώθης παμμάκαρ Βενέδικτε,

θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων, τῶν πιστῶν, ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγας.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰργάσω τοῖς ὁσίοις σου πόνοις, μάνδραν ἀπείρων μοναστῶν, ἥτις ἀεὶ διαμένει, τειχιζομένη ταῖς προστασίαις σου, Ἀξιάγαστε πειθομένη, τοῖς καλῶς ὑπὸ σοῦ τυπωθεῖσι.

Δόξα.

Δόξαντες θανατῶσαι ἀφρόνως, Μάκαρ φαρμάκοις πονηροῖς, σὲ τὸν φρουρούμενον θείᾳ τοῦ Παντοκροῦ παλάμῃ, οἱ ἄφρονες κατησχύνθησαν, φωραθέντες τῇ ἐν σοί, τοῦ Πνεύματος προγνώσει.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰασαι τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ἢ συλλαβοῦσα Παρθένε, καὶ κατανύξεως ὄμβρους παράσχου μοι, προξενούντάς μοι τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, ἀγία Θεοτόκε.

Ὤδιὴ η'.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὤδιὴ η'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν Χριστῷ θεόφρον Πάτερ, οὐρανῶν

Βασιλείαν, κατηξιώθης οἰκεῖν, σὺν πᾶσι τοῖς
καλῶς βιώσασι, καὶ τὸν παντεπόπτην, Θεόν
ἡγαπηκόσι.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας
ἐν Χριστῷ θεόφρον Πάτερ, οὐρανῶν
Βασιλείαν, κατηξιώθης οἰκεῖν, σὺν πᾶσι τοῖς
καλῶς βιώσασι, καὶ τὸν παντεπόπτην, Θεόν
ἡγαπηκόσι.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου,
οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰς σὰς ἀγίας προσευχάς,
προσδεχόμενος Θεὸς τοῖς ἐνδεέσι, διὰ
σοῦ ἐχορήγει, τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμάς,
μεγάλως ἐπὶ γῆς δοξάζων σε, ταῖς
θαυματουργίαις, Βενέδικτε τρισμάκαρ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁραιωθεὶς ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἐνθέων
ἀρετῶν, πρὸς τοὺς ὡραίους μετετέθης
νυμφῶνας, Πάτερ συνεῖναι Θεῷ καὶ τούτου
θείας ὡραιότητος, εἰς τοὺς ἀπεράντους,
αἰῶνας ἀπολαύειν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη,
ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ γεγέννηται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ὡς βοᾷ
Ἀγνή, Παιδίον, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, καὶ σὸς
ὁράται Υἱός, Παρθέने, υἱοὺς ἐργαζόμενος,
τοῦ ἐπουρανίου Πατρός, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδότης Ὁδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος,
πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος
καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ
ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ
ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα
τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ
ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα
ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος β'. Τῷ
δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Νηστεύσωμεν, πᾶσαν ἡδονήν,
πιαίνοντες τὰς αἰσθήσεις νηστεία, καὶ
κατανύξεως πόμα θερμῶς, πιώμεθα

ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς στάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν, γενέσθαι με κοινωνὸν δυσωπεῖτε, ὅταν καθίσητε κρῖναι βροτούς, σὺν Χριστῷ Ἀπόστολοι, τὸν πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ κρίσει ὑπεύθυνον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν ἄρματι, θείων ἀρετῶν, νηστεία καθαρθέντες ἐπιβῶμεν, καὶ πρὸς αἰθέριον ὕψος τὸν νοῦν, πτερώσωμεν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Διέμεινας, ἀφλεκτος τὸ πῦρ, τεκοῦσα τῆς Θεότητος Παρθένε, ἀλλὰ κατάφλεξον πάθη ψυχῶν, τῶν πίστει βοῶντων σοι, τὴν φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου, χαρᾶς μόνη πρόξενε.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ ἡ'. Ἦχος πλ. α'. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Πνεύματος τὰς σάλπιγγας, τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μαθητάς, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πρεσβευτὰς τοῦ Κόσμου, καὶ πλάνης φυγαδευτὰς, τοὺς Μαθητάς ὑμνοῦμεν Χριστοῦ· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τριάδα παναγίαν, τὴν ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἄρρητόν σου Τόκον, πάντες ὑμνοῦμεν βροτοί, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες Ἀγνή· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστολοι πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ ἡμᾶς, τὰς ἰλαστηρίους ἡμέρας τελεῖν. Εὐλογεῖτε βοῶντας, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. α'.

Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ Χριστέ, ἀνυμνοῦντες ἔλεγον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος β'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω
σοφία ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις
μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡφθης ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων
τὴν κτίσιν, σημείοις Θεοφόρε φοβεροῖς, καὶ
ἀρετῶν ἀναλάμψεσι· διὰ τοῦτο τελοῦμεν,
τὴν μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῇ,
φωτιζόμενοι Πάτερ, καρδίας αἰσθητήρια.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ὡφθης ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων
τὴν κτίσιν, σημείοις Θεοφόρε φοβεροῖς, καὶ
ἀρετῶν ἀναλάμψεσι· διὰ τοῦτο τελοῦμεν,

τὴν μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῇ,
φωτιζόμενοι Πάτερ, καρδίας αἰσθητήρια.

Στίχ. Καὶ ἡγείρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Σὲ μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ
κροτηθεῖσαι, ἡμέρας εὐφημοῦσι καὶ νυκτός,
μέσον τὸ σῶμά σου ἔχοντες, ἀναβλύζον
πλουσίως, θαυμάτων ποταμούς, Πάτερ
σοφὲ καὶ φωτίζον τὰ τούτων, ἀπαύστως
διαβήματα.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.
Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων ὑπερήστραψας
Πάτερ, τελέσας τοῦ Θεοῦ τὰς ἐντολάς,
καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον μετετέθης
πρεσβεύων, δοθῆναι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν,
τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἀοίδιμε Βενέδικτε.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Φωτοκυῆτορ Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου
τὰ νέφη, ἀπέλασον καὶ δίδου καθαρῶς,
προσενοπτρίζεσθαι Δέσποινα, τὸ σωτήριον
κάλλος, τοῦ λάμψαντος ἀρρήτως, ἐκ τῆς
σῆς παναγίας νηδύος, εἰς φῶς Ἑθνῶν
πανύμνητε.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος β'. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ
χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Ἀπερριμμένος ἡδονῶν, ἀχανὲς εἰς
πέλαγος, τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας

ἄβυσσον, προσκαλοῦμαι· Κυβερνήτά με
σῶσον.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας ἡ πηγὴ, δὸς
μοι νῦν κατάνυξιν, στεναγμόν, ὅπως
ἀποκλαύσωμαι, τῶν κακῶν μου, τὰς
ἀπείρους θαλάσσας.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης
Υἱίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τῶν Μαθητῶν σου Ἰησοῦ, ταῖς σεπταῖς
δεήσεσι, τὴν σεπτὴν δίδου μοι Ἀνάστασιν,
προσκυνῆσαι, καὶ τὰ θεῖά σου Πάθη.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐρανῶσασα ἡμῶν, τὸ γεῶδες
φύραμα, τῇ ἐν σοί, τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε,
ἐνοικήσει, ῥῦσαι πάντας κινδύνων.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος πλ. α'.

Μεγαλύνομεν Χριστέ

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους, ἐπιφανῆσαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

Ἐκ τῶν πηγῶν προφητικῶς, τῶν τοῦ
Σωτῆρος ἐξαντλήσαντες, οἱ Απόστολοι,
ὑδωρ ἀθανασίας, τοῖς διψῶσι δόγματα ζωῆς,
ποτίζουνσι πάντοτε.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τοῦ Βασιλέως οὐρανῶν, φανέντες
ἄρχοντες Απόστολοι, ὑπετάξατε, πᾶσαν

τὴν οἰκουμένην, τοῦτον μόνον σέβειν,
προσκυνεῖν, καὶ δοξολογεῖν ὡς Θεόν.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τριάς ἀμέριστε Μονάς, ἡ παντουργὸς
καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, καὶ τὸ
ἅγιον Πνεῦμα, σὺ Θεός μου Κύριος καὶ φῶς,
καὶ σὲ ἀνυμνῶν προσκυνῶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ Μητροπάρθενε ἀγνή, μακαριοῦμεν
γενεαὶ γενεῶν, ὅτι γέγονας, ἱλαστήριον
Κόσμου, τὸν Σωτῆρα καὶ Δημιουργόν,
ἀρρήτως κήσασα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ χορὸς, τοὺς
ἀνυμνοῦντάς σε περισφύζε· καὶ ἀξίωσον,
ἐν κατανύξει καρδίας, τὰς ἡμέρας πάσας
διελθεῖν, τῶν φωτοποιῶν Νηστειῶν.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. α'.

Μεγαλύνομεν Χριστέ, τὴν σὴν
πανάμωμον Μητέρα ἀγνήν, ὅτι ἔτεκέ σε,
ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, πάσης πλάνης καὶ
καταφθορᾶς, ἡμᾶς λυτρῶσάμενον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὁρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά

Ἦχος πλ. δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν
σοί, πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν
με.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν
σοί, πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου, καὶ σῶσόν με.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν
σοί, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς PMH' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ
ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ

ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ

αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέντισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετanoίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος γ'.

Κύριε, ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ἔθου μετάνοιαν, ἐμὲ τὸν ἀνάξιον, σῶσαι βουλόμενος, ἀμετρήτῳ ἐλέει σου, σοὶ προσπίπτω δεόμενος. Ἐν νηστείαις, τὴν ψυχὴν μου σύγκαμψον, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον, τὸν μόνον Πολυέλεον.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς

Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ἔθου μετάνοιαν, ἐμὲ τὸν ἀνάξιον, σῶσαι βουλόμενος, ἀμετρήτῳ ἐλέει σου, σοὶ προσπίπτω δεόμενος. Ἐν νηστείαις, τὴν ψυχὴν μου σύγκαμψον, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον, τὸν μόνον Πολυέλεον.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος γ'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθινοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι, ἔχοντες παρηρσίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἐλπίς ἡμῶν ἐστι. Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ Τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη
ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ
ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν
στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον
εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

*Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε
προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὠραν.*

ἦ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)